

ՀԱՆԴԵՍ

40 ՓԱՐԱ

ՎԱՀԱՆԱՑ ԵՎ ՖԱՌԱԳԱԿԱՆ

ՓԱՐԱ 40

ՄԱԼԻԿ շաբարը երկու անգամ կը հրատարակուի Չորեքաբ-
րիւ Եարար օրերէ: — Տարեկան բաժանողագրութեան զինն է
100 դր. արծար. — Վեցամսեայն 50. — Գաւառաց համար 115 դր.
Վեցամսեայ 60. — Ծանուցման տոլլը 5 դրշ.

Այ եւ կ նամակ կամ գրութիւն պէտ է ուղղել
Առ Արտօնակը եւ Տնօրին Անօն Սահանան,
իսկի Զապրիյէ ճատուսի նշան Էֆ. Պլաքերեանի Տպարանն:
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնն էս չեն տրուիր:

ԹԻՒ 193 Գ. ՏԱՐԻ

1889

ՓԵՏՐՎԱՐ 25 ՇԱԲԱԹ

Ա Զ Դ

ԽՄԲԱԴՐԱԿԱՆ

Ասկէ առաջ, արտաքոյ կարգի և
անյալթելի պատճառներու տակ ընկ-
ճեալ, ակամայ պարտաւորած էինք
ԾԱՂիկը շաբաթը մի անգամ հրատա-
րակել, բայց ուրախութեամբ կը ծա-
նուցանեմք թէ յառաջիկայ Մարտ
15 սկսեալ, ըստ առաջնոյն շաբաթը
երկու անգամ, այսինքն Չորեքշաբթի
և Ծաբաթ օրերը պիտի հրատարակ-
ուի շարունակարար:

Այս առիթիւ պարտք կը հումարիմք
ծանուցանել նաեւ թէ ԾԱՂիկի. հրա-
տարակման և խմբագրութեան նկատ-
մամբ ինչ ինչ կարգագրութիւններ և
ապահովութիւններ ձեռք առնուած
լինելով, մեծ յոյս ունինք որ մեր ազ-
նիւ ընթերցողաց ա'լ աւելի հաճելի և
աւելի օգտակար ընթացք մը պիտի
կը յանձնալ:

Փափաք յայտնուած լինելով որ
ԾԱՂիկի մէջ գրքի ձեռով վիպասանու-
թիւն մ'ալ հրատարակուի, մեր ազ-
նիւ ընթերցողաց մեծագոյն մասին այս
փափաքն իրագործելու համար, այժ-
մէն յանձնարարած եմք հետաքրքրա-
կան, զրուեցուցիչ և միանգամայն բա-

րոյալից վիպասանութեան մը թարգ-
մանութիւնն, որոյ օրինական հրամա-
նըն ստանալիս անմիջապէս վերջ, պի-
տի սկսիմք հրատարակել ։

Իրաց այս վիճակին մէջ, հաճելի
է մեզ յուսալ թէ ազնիւ ժողովրդեան
քոջալերութեանը արժանանալու բախ-
տը պիտի կրնանք վայելել ։

Հրագրաց սովորական ազդերուն
հետեւած չըլլալու համար, չենք ու-
զեր վերջացնել մեր այս ազգն ալ
խնդրելով՝ որ թէ ի գտառս և թէ ի
Պոլիս մինչ ցարդ իրենց բաժնեգինը
չը վճարող ազնիւ բաժանորդք, բա-
րեհաճին ժամյառաջ լղել զայն, էս-
կի Զապթիյէ ճատտէսի, թիւ 61,
նշան էֆենտի Պէրալիքեան տպարան,
առ

ԱՆՏՈՆ ՍՊԻ.Ա.ԽԱՆ

Շաբթուս ազգային դասակարգին
մէջ կարեւոր լուր մը չը տեսնուիր:

Ա.Ան. Ա. Պատրիարք Հօր մի քա-
նի այցելութիւնները կան առ Բարձ-

րապատիւ Մեծ-իպարգոսն և այլ
բարձրաւոտինան նախարարս և պաշ-
տօնատարս :

Կրօնական և Քաղաքական ժողովք
իրենց սովորական նիստն ունեցան
թէեւ, բայց հրատարակեալ որոշմանց
մէջ ազդին կենսական խնդրոց վերա-
բերեալ կարգադրութիւն մը չը տես-
նուիր :

Միայն կրօնական ժողովք զբաղ-
եալ կը գտնեմք Պօյաճի գիւղի մաք-
րակրօն Տէր Աշոտ քահանայի խնդրով
որ յանիրաւի կը հալածուի ու կը չար-
չարուի մի քանի անփորձ և խոռվար
գիւղացւոց կողմէ և որոյ նկատմամբ
մեզ յանձնած նամակ մը հրատարակած
եմք ի ստորեւ :

Կրթական ընկերութեանց ի նպաստ
կազմակերպեալ պարահանդէսներու
յաջող արգիւնքն, բաւական գոհա-
ցուցիչ կը նայ նկատուիլ :

Դռացուցիչ կը նկատուի նաեւ Ե-
պիսկոպոսական ժողովի մը գումար-
ման յետաձգումն, վասն Տ. Մելքի-
սեղեկ Սրբազնի յիշատակման խընդ-
րոյն, այնու զի այսպիսի օրակարգով
եպիսկոպոսական ժողովի մը գումար-
ման խօսքն իսկ, գայթակղութիւն
պատճառած էր մասամբ :

Աւրախալի է տեսնել, որ Ազգային

Ընդհ. Ժողովը վերջապէս ունեցաւ իր ժողովարածն կահաւորեալ, և որ առաջին անդամն ըլլալով գումարեցաւ երէկ, և զրադեցաւ իւր Օրակարգով։

Ազգային լրոց այս ամուլ ընթացքին մէջ, Ա. Էջմիածնէն երկուշաբթի աւուր թուականաւ եկած հետագիր մը ցաւօք լցոյց բոլոր կրթասիրաց սիրտերը, զի Դէորգեան ձեմարանի Ազգային պատմութեան և Թրանսերէն լեզուի համբաւաւոր ուսուցիչ Պ. Ստեփան Պալասանեանի մահը կը գումարէր։

Պ. Պալասանեան ոչ թէ միայն երեսնամեայ յաջողակ և նշանաւոր ուսուցիչ, այլ իրը գրագէտ՝ Դրէն ծածկանուան նորքեւ Փոքը լրագրոյն մէջ հրատարակած իմաստասիրական և գրական յօդուածներով մեծ ծառայութիւններ մատուցած է ազգին։

Պ. Պալասանեան, բնիկ Խումանիացի, մեռաւ 55 տարեկան, թողով իին մը և աղջիկ զաւակ մը, որոց համար մխիթարութիւն կը մաղթենք յերկնից։

Յիշատակն արդարոց օրհնութեամբ եղիցի։

ՆԱՄԱԿ ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

23 փետր. 1883. Պոյաճը գիւղ
... խմբագիր

Մեր հանդարատիկ գիւղն ալ այս օրերս խոռվեալ կերպարանք մը ըստացած է, չնորհիւ Թաղ. խոռհրդոյ մի քանի անդամոց. և գիւղիս մը մի թարգիր, որոնք իրենց պաշտպանութեանը ապաւինող մէկ քահանայն գիւղիս եկեղեցւոյն մէջ հաստատելու խոռհրդով՝ հակառակորդ հանդիսացած են բնիկ Տէր Աշոտ քահանայի և զայն եկեղեցիէն արտաքսելու համար ամէն ճիգ կը թափեն։

Այս անձինք առանց ի նկատ առնելու թէ Պոյաճի գիւղ ընդ երկար պանդուխտ քահանայով մը միայն անցուցած է իւր տարիները, այսօր մեծամուլթեամբ անբաւական կը համարին Տէր Աշոտի նման անբասիր և եկեղեցական կարգաց ու կանոնաց նախանձախնդիր ու պարտաճանաչ քահանայ մը, և զայն եկեղեցիէն արտաքսելու և իրենց պաշտպանած քահանան բերել յաջողելու համար այնպիսի թերութիւններ կը բեռնաւորեն խեղճ քահանային վրայ, որ օրորոցին

մանսուկն իսկ ինդացնելու բնութիւնն ունին. բայց զարմանալին այն է որ իրենց ուզած կամ պաշտպանած քահանայն այսօր աւելի լաւ համարած է Պոյաճի գիւղի եկեղեցւոյ քահանայնութեան թեկնածութենէն հրաժարելով զիրենք լքանել, քան իւր ծընացայցը ուրիշի ձեռք յանձնել։

Բայց այս անձինք այսչափով ալ չը բաւականանալով, անցեալ շաբթու յանդգնեցան մինչեւ իսկ Պատրիարքարանի իշխանութիւնն ալ ուսնական ընել, և արգիլել քահանայն պատարագելէ, որով արգելք եղան նաեւ ժողովրդեան իւր կրօնական պարտաւորութիւնները կատարելու։

Իրաց այս վիճակին մէջ վստահ եմք որ Պատիկ, կրօն. Ժողովը պէտք եղածն ի գործ պիտի դնէ Պատրիարքարանի իշխանութիւնն յարգել տալու և առ այս անմեղ քահանայն զըրկանքէ և թշնամանքէ ազատելու համար։

* * *

ՍԱՏԱՆԱՅԻՆ ՏՈՒՆԸ

Ա.

Իրիկուն մըն էր. Դահլճին մէջ կը նշմարուէին բոլոր ազգականք, բարեկամք, հարք, մարք և մամիկը. Տղայք և պատանիք եւս հրաւիրուած էին ի մասնակցութիւն այն հացկերոյթին, որ տեղի պիտի ունենար մօտակայ գղեակին մէջ։

Ժամը ինն ու կէսն էր յայնժամ. Մամիկն ալ գեռ նոր կը լմնցունէր իր պեշիի վերջին սակն, զոր խաղացած էր իր փեսային, Ալֆրէտ մօրեղբօր հետ, որ Ափրիկէի որսորդ զինուորաց գընդապետն էր. Մամիկը շահած էր խաղը. հետեւաբար երջանիկ կ'երեւէր և արդէն սուր սլաքներով լի ակնարկութիւններ կ'ընէր իր հակառակորդին։

—Հազար չորս հարիւր, հարիւր ալ՝ կ'ընէ. Հազար հինգ հարիւր, հինգ հարիւր ալ . . . սակը լմնցաւ, իմա Ալֆրէտ . . . 0'ն ուրեմն, տուր սախոսացեալ դրամը նայինք, ըստ ուրախ ժպտով մը, իր ակնոցը ճակտին վրայ բարձրացունելով։ Լաւ ուրեմն,

Բայց հազիւ իմն լմնցուցած էր այս պարբերութիւնն, երբ սանդուխին վըրայ լսուեցաւ մեծ գլուխիւն մը, տեսակ մը ոտքերու աճապարանք։ Յետոյ յանկարծ գուռը բացուեցաւ և տղայք ներս խուժեցին ահարեկ։

—Ա՛, մեծ մայրիկ, մեծ մայրիկ, իբա՛ւ է եղեր, իրա՛ւ է եղեր, աղազակեցին միաբերան։

—Ա՛ն, Ալֆրէտ մօր եղբայր, Կապուիէլ և Ժաննը կանչեցին . . .

—Հապա հաջումները . . .

—Հապա սատանայական ձայնեւը . . .

—Մատը, մատը . . .

—Այսո՛, պատին վրայի մատը . . .

—Բայց, ի՞նչ, ի՞նչ, գոչեց գընդապետը պակուցեալ : Եւնոյնհետայն մամիկը, Սլիս մօրաքոյրը, Հելէն հօրաքոյրը, Լասդապառ հօրեղբայրը, Էօժէն հօրաքեռուդին միաբերան կրկնեցին, —ի՞նչ, ի՞նչ :

—Սատանային տունը, պատասխանեցին բոլոր մանկական ձայները . . .

—Ա՛խ, ա՛խ, պղտիկ վախկուներ . . .

—Դո՞ւն ալ, ժօռժ, դո՞ւն ալ վախցար, տասներեք տարեկան տղայ . . .

—Բայց, հայր, եթէ գիտնալիք . . . ականջովիս լսեցինք . . .

—Մեզ ամենքնիս ալ մեր իսկական անուններով կանչեցին . . .

—Հապա մատը, կրակէ մատը . . .

—Հապա ձայները . . .

—Հապա . . .

—Հապա, հապա . . . ձեր տխմարութիւնը . . .

—Բայց ըսածնիս իրաւացի է, Ալֆրէտ մօրեղբայր :

—Այսո՛, մեծ մայրիկ . շատ իրաւացի . . .

—Ես այս իրիկուն մինակ չեմ պառկիր սենեակիս մէջ, յարեց Ժանն, իննամեայ խարտիշահեր աղջիկ մը, որ իր մօրկան պարեգոտին մէջ ապաստանած էր։

—Հըմ, ես ալ չեմ պառկիր, պատասխանեց կապուիէլ, իր մօրաքը աղջիկը :

—Նայինք ի՞նչ պատահեր է, հարցուց գնդապետը, որ խոսված կերպարան մառած էր յանկարծ, նըշմարելով իր ժոռժին և իր Պէնժամէնին տժգունութիւնը : Լաւ ուրեմն,

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆԻ ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻՆ

Կ Ա. Մ.

ՍԹՐԻՏԵԱ ԲԱՆԱՅԻՐԻ

Բարեկենդանի երկուշաբթին եղական օր մ'է, շատեր Բարեկենդանէ աւելի: Բարեկենդանի երկուշաբթին սպասող են, ինչպէս կանանց ոմանք Աւագ հինգաբթին և ոմանք մեծ և նշանաւոր պարահանդէսներուն: Այն օրն իրօք նշանաւոր է այնու զի Բարեկենդանի ծպտեալ խեղկատակներու ամբողջ հաւաքածոյն ի մի կամփոփուի Սնբետեա բանայիքի առթիւ, և որ կը կատարուի ի թաթավլա, ի վերայ չայիր չեմենաց:

Սնբետեա բանայիքին այս տարի ալ կատարուեցու և շատ փայլուն ու քաղցրագոյն. ամէն ազգէ և ամէն կերպարանքէ արք և կանայք, տեսակ տեսակ և գոյնզգոյն կերպարաններով ծպտեալ, դիմակ յերես, հուաքառական, Սնբետեա ուտելու և կերցնելու, զրօննելու և զրօնցնելու, բայց առ ի շատ սուզ լինելոյ Սթրիտեայի, միաեա, ըխտէնեա, փառուեա, զէյժին, սոխ և սըխթորով բանայիր ընողներու թիւը 0|0ին 99 3|4 կը հաշուուի:

Բանայիրն աւելի հաճելի և պատկառելի լնելու համար, իւրաքանչիւր հանդիսական իւր կողմէն փայլ մը, զարդ մը աւելցուցած էր, ինչպէս ոմն լաթէնա, ոմն տավուլ զուրնա, ոմն ագուտիօնն և կիթէնա, ոմն չիթէնա նտղարա, ոմն լավութա քէմէնչէ, ոմն ես խաղամ տուն կանչէ ևն են են. միայն բան մը կը պակսէր, և այն ալ մրցանակարաշխ յանձնաժողովի մը անգութիւնն էր, որ տարւոյս մօտային պահանջմանն համաձայն, գոյութիւնը անհրաժեշտ էր:

Այս բանայիրին հանդիսատես լինելու և նորա համն ու հոտը մօտէն վայելելու նպատակաւ, Գումգափուէն, Սամաթեայէն, Պոզազ իշիէն, Սկիւտարէն, Արեւելքէն ու Արեւմօւտքէն, աջակողմէն ու ձախակողմէն (աջակողմեան ու ձախակողմեանները չը հասկնա՞ք) ցածէն ու բարձրէն, քէօշէն պուճախիէն հաղարաւոր անձինք, ինչպէս առ հասարակ՝ ժամագործն ու ատաղագործն, ոսկերիչն ու ցուլիչն, վաճառականն ու բաղնեպանն, փաս-

տարան ու դեղասամն, բժիշկն ու մունետիկն, խօհարարն ու սպասաւուրն, գինեպանն ու նավաւարն, մըսավաճառն ու կօշկարարն խմբագիրն ու մուրացկանն, ևն են են, խուռներամ և սոլուս ալմաճասընը եկած խանած էին անդ, այնպէս որ եթէ իւրաքանչիւր անհատէ փոխանակ մէկ ոսկիի 2 կամ 3 զրուշ տուրք կամ նուէր հաւաքելու միջոց մը գտնուէր, ՄԵՇ պարահանդէսներու արտադրած հազարաւոր ոսկի շահերու տասնապատիկը կրնար ձեռք բերուիլ. կըսեն թէ այն օրը 10000 օխա օղի և 25,000 օխա գինիի սպառում մը տեղի ունեցեր է, ասկէ զատ 200 մէհաճիր քիւֆէճիներ զիշերուան մինչեւ երեքը քիւֆէլիխ գինովներ կրելով կանոնաւոր օրական շտկելու բախտաւորութիւնը ունեցեր են:

Նիւթական և բարուական այսափ մեծ սպառմամբ կատարուած բանայիրն վերջապէս ունեցաւ իւր կատարուամն. օրն իրիկուն եղաւ և ամէն ինչ վերջացաւ առանց ողբնրգական գէպքերու, ի շնորհս ոստիկանութեան աշալուրջ հսկութեան:

Այս բանայիրին վրայ կատարեալ տեղեկութիւն մը տուած ըլլալու համար, վերագարձող մի քանի երիտասարդացաց հետեւեալ խօսակցութիւնն ալ մտիկ ընենք:

—Օ՛, գո՞ւք ալ հոս էիք:

—Ինչո՞ւ չէ. աս ալ ասանկ օր մ'է:

—Բայց զձեզ ընաւ շտեսայ:

—Ես զձեզ շատ անդամ տեսայ:

—Էսել է թէ դիմակաւոր էիք:

—Հապա:

—Առանձի՞ն:

—Ինչպէս առանձի՞ն. ութը հոգի էինք:

—Անշուշտ անոնք ալ մեր ծանօթներէն էին:

—Ինչպէս ծանօթ, ի նոցանէ էին . . . ասանկ պարագայի մէջ բարեկամ կամ լնկեր գտնելէն զիւրին ինչ կայ, դուն բարային խապար տուր:

—Աղէկ, բայց ատ բարան գըտնալը քիչ մը գտուար է . . . նուագարան ալ ունէիք:

—Առանց նուագարանի ինչ համը կելլայ, նուագարձուաց ընտիր խումբ մ'ալ ունէինք:

—Հասկըցայ որ դուն էկեր քի-

թիս կը ինդաս. եղբայր, ատ ըսածներդ բազում բարաւով կըլլայ, մինչգեռ դուն եթէ իմ գիտցած մարդնես. ինձի պէս գրպաններդ ծակ է միշտ:

—Ի՞նչ կըսես, մեզի մնայ նէ չէքի բանայիր ընել, պանիր հայով պիելէ փորերնիս չենք կրնար կշտացնել. պէրէքեաթ վերսին պազի քէնտի կէլէն քելէրիներ կիյնայ տէ, մենք ալ քիչ մը մարդու մէջ կրնանք խառնուիլ:

—Հա՛, սանկ ըսէ. աս անգամին տո՞ր էզու նայինք:

—Ինտոր պիտի ըլլայ. շիտակը ակտուն գրապան ընդամենը հարուրնոց մը կար, տասնոցը կամուրջին տալուս պէս, շունչս շիտակ թաթավլա առի և ասդին անդին պըտըտիլ ըսկայ. այս միջոցին, դիմակաւորաց խումբ մը գէմս ելաւ և անոնցմէ մին եկաւ ձեռքս սեղմեց և հրաւիրեց որ իրենց ընկերանամ, և որովհետեւ ես զիրենք չէի ճանչնար, մերժեցի. բայց նա երեսը բանալով ինքինքը ճանչցուց. ո՞վ ըլլայ աղէկ, մեր տանտին ճինկէօզը ըըլլայ մի:

—Ի՞նչ կըսես. ախբար անիկայ 200 զրուշ ամսականով սեղանսուրի քով է, և այդ ամսականն ալ իւր առօրեայ ծախուցը հազիւ կը բաւէ. ատանկ բաներ ինտո՞ր կրնայ ընել:

—Մտիկ ըրէ. ես ալ քէլէրիը կտանք ըսելով իրեն լնկերացալ. գեղեցիկ հագուստ մ'ալ ինձ հագցուցին և գեղեցիկ . . . մ'ալ թեւս անցուցին. կերանք, խմեցինք, պարտեցանք և հազիւ կէս ժամ կայ որ իրմէ բաժնուեցայ. բայց սա կայ որ 90 փարան գրպանիս մէջ ապահովիկեցած է:

—Բաժնուելուդ անխելքութիւն ըրիր ես:

—Ինչո՞ւ:

—Որովհետեւ այդ ընթացքով մինչեւ վաղ առաւօտ ալ կրնայիր զրօնուուլ:

—Սղէկ ամա մեր ճինկէօզին գըրպանը կուտ մը անգամ չը մնաց և իւր լնկերուհիներն մէկիլ մէկիլ կըծիկը գրին, ուստի ես ալ պարտառորեցայ տապանս վերցնել:

—Բայց բարեկամ, գոնէ հատդ մինչեւ իր տունը տանէիր. հարկաւ

քիչ շամած և գինով ալ է .

— Զգէ եղբայր , գինով ըլլայը հոգ չէ , բայց վերջը վերջը անանկ ներկայացման մը սկսաւ . որուն նիւթը ողբերդութիւն մը ըլլայը հասկնալով՝ անմիջապէս առի քալեցի . շխտակը կատակերգութենէ վերջ ողբերգութիւն մտիկ ընելը ինձի համար չէ :

— Զեմ հասկընար , ի՞նչ ըսել կուղես :

— Ի՞նչ ըսել պիտի ուղեմ . մեր ճինկօղին այսօր վատնած գլուխներն երը չէ եղեր , այլ այս առաւօտ չօրպաճին հաջուսյն տեղէ մը 10 սոկի գանձած և այդ 10 սոկին է եղեր :

— Վայ , իշտէ առ գէշ :

— Հապտ , աւելի գէշն հան է որ դրամն ուտել լմնցնելէն ետքը ելեր ինձի « Հիմայ ինտոր ընեմ , չօրպաճին իս ի՞նչ պիտի ըսեմ » տէյի կուլա կ'ող բայ . ես ի՞նչ ընեմ :

Այս գէպքը շատ ճշմարիտ է . բայց ճինկօղ երիտասարդին իր չօրպաճին ինչ ըսելը չենք գիտեր . միայն սա չափ կրցինք իմանալ որ չօրպաճին թարեկենդանի զբոսանքներն ու պըտըտել ները բաւական ամիսներ շարունակելու հրաման տուեր է սպասաւորին :

Կէշէն բազար կիւնիւ , ադըլը ուսուլու բարիծաղիկին պիրի , ըիայէթտէ պուլունան շէօհրէթշուտար կէնճ պիր շախսըն քառթ տը վիզիթինի նաուըլսա եէտինէ կէշիրտիզի պիրլէ , հէման մասքարա գըեափէթինէ կիրիպ , վէքառթ տը վիզիթի կէսոթէթիպ . պէօյինք էվլէթ տէլէտէ ատօլաշմարա պաշլար . իվ սահիպէրի , քառթը կէօրտիւքլէրինտէ , այնի շախս տըր զաննըյլա , բիայէթլէ գապուլ էտէրլէր , վէպիզիմ բարիծաղիկտէ պու սայէտէ օ կիւնիւ էվլէթտէ եէր , իշէր , վէպէօյլէճէ ախշամա գատար էյլէնիր :

Կէշէն կիւն , քառթ աը վիզիթին ասըլ սահիպի նասըլսա մէզքիւր էվլէթտէն պիրինէ վիզիթայա կիթտիդինտէ , էվլ խալդընըն քէնտիսինէ նազարլա , կիլլի սէօյլէշմէք վէզիատէ

կիւլմէլէրինէ մէրաք էտիպ սօրար .

— Ճանըմ , նիշին օ գատար չօգ կիւլիյօրսընըզ , եօգուա հալիմտէ ածայիպ պիր չէյ մի վար .

— Կէշէն բազար կիւնիւ չօգ կիւղէլ եագրշտրմըըտնըզ :

— Նէյի :

— Կիրմիշ օլտուղունուզ րուպայը ,

— Այնը կէշէն բազար կիւնիւ կիյտիդիմ րուպա տրր շիմտիքի կիյտիդիմ :

— Եօգ ճանըմ , մասգարա գըեափէթինիդի :

— Նտուըլ մասգարա , նէրէտէ :

— Աճայիպ , ճանըմ պուրայա կէլմէտինիդ մի , համտա քէնտինի թանըթտըրմագ իշին իպրամարըմըզա գարշը կէլմէյիպ . քառթընըզը կէսոթէթինիդ քի , թանըյապիլտիք :

Պու զաթ , թանըթըզը տիկէր էլլէրէ տալիսի կիթտիկինտէ , վուգուաթտան խապէրտար օլուպ , քառթընըն պիր թարեկենդան օյունունա տէսիսէ օլմուշ օլտուղունա գաննատիթ հասըլիտէ :

* *

Քէօրիւ պաշընտա .

— Կազէթաճը պանա պիր կազէթա վէրուէնէ :

— Պույուրուն :

— Բաջէ բարա պու :

— Գըրգ բարա :

Պու արա , սըրթընտա տօլու պիր չուվալ օլտուզու հալտէ , օրատան կէմէքտէ օլան պագգալըն պիրի , գըրգ բարայը տույունա հէման տէր :

— Հայ էվին եըխրլաընճա , օլան պիզ պունուն օխխասընը խըրի բարայա ալըեօրըզ :

* *

Փարիզտէ 15 եաշընտա չօնուզուն պիրի , սահաթ չալմագ թէօհմէթիլէ մահքէմէյէ չըգարըլաըգտա , ըէյիս սորար .

— Սէն պաշգա տէֆալար խըրաըզլըզ էթմիշմիսին :

— Հայըր էֆէնտիմ , պու պիրինճի տէֆա տըր :

— Էյ պու խըրաըզլըզ էթտիին վագըթ , թութուլուպտա ճէզզայա չարքըլըրաըն տէյի հիչգօրդմատըն մը :

— Էվլէթ էֆէնտիմ , չօգ գօրգտում քի , չալտըզըմ սահաթ կիւմիւշ զանն էտէր իքէն , պագֆուն օլմասըն տէյի ,

ԲԱՐԵԿԵՆԴԱՆԻ ԽԱՂ ՄԸ

Այս տարի թարեկենդանին՝ ուրիշ տարիներու պէս փողոցները մուշինաներով և այլանդակակ հագուստներով սէյիրներ շատ չըլլալուն համուր , ինչպէս ամեն տեղ նոյնպէս Պօլու մօտ գիւղ մը եօթը ութը ընտանիք ամեն գիշեր մէկզմէկու տուն ժողվուելով և տեսակ տեսակ օյիններ հանելով կըզբանուն եղեր , ծէրերը՝ ծէրերուն հետ , պառաւները պառաւներուն հետ , փարայով թուղթ թավլու խաղալ ուզող եղիւտարիլանսիէ խաղալ ուզող եղիւտարիլանսիէ խաղալ աղջիկներուն հետ , վերջապէս վարը խեղճ մնացող արվազ ախպարն ալ իրեն խարու եօլտաշի պէսլէմէներուն հետ : Ասոնք ասանկ ամէն գիշեր իրարու երթալով գալով մուհապէի ընելիքէն մէջերնուն մէկ քանի մարդիկ խորհուրդ կընեն որ ուրբաթ գիշեր այսինչին տունը երթանքնէ , անոնց տունին փողոցը նեղ է , վերի խաթը ինչ կայ չկայ բէնիրէէն դիմացի տունը աշըրմիշ ընենք . հէմբէք աղէկ օյին մը հանած կըլլանք :

Նոյն գիշերը ամենը մէկ այն տունը յողվուելով խաղացած խնդացած ատեննին , խորհուրդ ընողներէն մէկ քանին դիմացի տունը գացեր , մէկ քանին վերի խաթը ելեր եխոք տուապ չէ մնացեր բացեր ու ձեռքի գալիք ինչ կայ չիկայ վերուցեր ու պատուհանէն դիմացի տունը փոխագրեր են . անանկ որ վերի յարկը բան չէ մնացեր սէտիրլիխէն և մէկ քանի կոտրած սանտալեաներէն զատ : Այս ամենը ըրած ատեննին գործը չյայտնուելու համար մէջերնուն մէկը կամ միւսը գալով քիչ մը յոդնութիւն կառնէ , քիչ մ'ալ կը տաքնայ ու նորէն վեր կերթայ եղեր : Ասանկով գործերնին լըմացուցեր և բանէ մը խաղար չունեցողի պէս եկեր տեղերնին նստեր են , քիչ մ'ալ ասանկ ժամանակ անցնելէ ետքը մէջերնուն մէկ քանի չօնուիններ մինչեւ այն ժամանակ չդիմանալուն մէկ մէկ կողմ կզկտեր քուներնին տարեր է . Տան տիկիններէն մէկն ալ տըղայոց բաց պառկելնին տեսնելով , քէֆերնին չավլեն տէյի , աղջիկ , հայտէ վերէն գնա շիլթէ մը իլէն վրանին ժամանակ ամանելու պան մը պեր տէ սա չօ-

ճռւխներուն վրան ծածկէ, մեղք են չմօյն կըսէ, Աղջիկն ալ բանէ մը խապար չունենալով շամտանը կառնէ վեր կերթալ կը նայի որ օտաները թամթախը բան մը չէ մնացեր, ու իսկոյն ազաղակ մը բրցներով վերտիվէնէն վար կը վագէ ու կը մարի կիյնայ:

Ամենքը մէկ վրան կը թափին ու քա ի՞նչ եղար ճիշերս, եավրում կը հարցնեն, և կը նային որ բանը բանէն անցեր է, որը իլիմօն կը վազցնէ, որը մատը խածէք կը պօռայ, որը ըրախի բխուկիւրմիւշ կընէ, որը նշատը ուրուհի ըլլար աէ քիթին բըսնէնք կըսէ, վերջապէս կընեն չեն ըներ աղջկանը խելքը տեղը կը բերեն, և վերը ի՞նչ պատահած ըլլալը իմանալնուն պէս, հէմէն վեր կը վազեն, ու նայելով որ բան չէ մնացեր տան մէջ, կիւրիւթիւ մըն է կը բըրցընեն:

—Մօ՛, աս վերը մարդ է մտեր, պան չէ մնացեր տարեր է, դուք աս տեղը մարդ չէք ծօ՛, հէ՛, մենք ըսենք քի տալմիշ էղեր էինք, տուք ի՞նչ կը նէիք կոր.

—Մենք ալ աս տեղըսկամպիլէ ...

—Քա աղջիկ, պարէ սէն օլուն տույմատըն եօգարըեա ատամ ըլքալը յըսա, սէ՞ն նէ եաբըյօրտուն :

—Մենք ներսը մենք մեզի վախիթ կանցունէինք կոր :

—Քա ի՞նչ կըսէ կոր :

—Անոնք ալ ներսը իրենք իրենց թուղթ կը խաղան կոր եղեր :

—Քա աս կօղի պան է ամա որ թարափէն է մտեր, արուններ բսին հէմէն :

—Աճապ աղջկանը շալըտարե՞ր են :

—Քա հապա՞ , չեօր մը չեն թողուցեր, բիւթիւն վերուցեր տարեր են :

—Մըսեր աղջիկ: հիմայ խելքը կը թոցունեմ, չարի պէս ալ աս ինտո՞ր վրաս սուլի:

—Աման քուրուկ, որի՞ն մտքէն կանցնէր ասանկ մէկ պան մը, աստանին անկանը խուրչին, մեղայ քի աս տունին մէջ օր մը օրանց ասանկ պան մը էղած ունէր :

—Փախաժ նա՞ոըլ կուգան կոր քի հիշ մէկերնիս չենք իմանար կոր. Ասուած չընէ, կրակ ըլլար նէ ասաւար պան փախցունելը միւնքիւնիւղ էր :

—Վու աստուծմէ կտնան հէմէն քի, ասանկ Բարկենտանքի օրով մեր սիրտը արուները պլեցին: Տուներնին տեղերնին քըրքըրի պիլէքի:

—Կէշ մի զուրցեր ատամ, նէ՛ ֆէ՛նա փէնա պէտտուալար էտէյօրտուն :

—Մեղայ տուն ալ, կողին ալ հիշթէր էլլալ չեմ տեսեր :

—Պէլքի ընողը եապանճի չէր տէ շախա րրաւ :

—Քեզի ալ պան մը պէտք է: ինսանին ամեն սահաթը մէկ չըլլար, խենդեցե՞ր ես, խելքի՞դ էկեր է հիշասանկ շախա կըլլայ:

—Ճամնը ինչերնո՞ւդ պէտք է, տուք տող մելլաք, ես հիմայ կողերը ուր էն նէ օրթան կը հանեմ:

—Հայտէ կընա տուն ալ մահիթապ ճի, կիտէն կէլէյիտի պապամ կէլիրիտի :

Սյա խօսքին վրայ, ընողները քահ քահ մըն է թող կուտան, իրողութիւնը կը յայտնուի, և ամենքն ալ իրարու դէմ կակսին բարկանալ, և ախպար մուհապէթի մը ընել. անանկ որ՝ ալ յաւիտեան իրարու հետ չխօսիլ և չտեսնուիլ ուխտելով կը ցրուին և տուներնին կերթան:

Մ.

ՐԵՍՄԻ

Մաթպաալար նիզամնամէսինին 13ին էի մատտէսի մուճիպինճէ, հէր մաթպաա սահիպի թապ իտէճէկի քիւթիւպ վէ ըէսաեիլ վէ իլան աթ վէ էվրագը սայիրէնին զիլրինէ խամինի վէ մաթպաաընըն պուլունտուղու մտհալ վէ սօգագ վէ նումէրոսունու թապ իթմէսի լազըմ կէլիր իքէն, մաթպաա սահիպիրէնտէն պազըլարընըն, մատտէյի մէզքիւրէ ահքեամընա ըիաեէթիթմէտիքլէրի իէօրիւլմէքտէ օլտուղունտան, պունտան սօնրա զիլրինտէ մաթպաա սահիպիրէնին խամի վէ մաթպաաընըն մահալ վէ սօգագ վէ նումէրոսու թապ իթմէտիքլէրի մէօրիւլմէքտէ օլուղու էվարանըն իքի միսլի էօտէտիքտէն մատտա . քեազըլարը պըրագմայա մէճպուր տըր :

Պագարատա՝ էկալիթէյէ թէսատիւֆ օլունտուգտա, քեազըլարըն տէյիշիլմէսի մէճպուրի տիր :

Մատաւնտա՝ սէյէվա կիտէն տուպէ թէսատիւֆ էթտիքտէ, անխնտէ գոլէրայա թութիւնուր :

Իշպու նիզամ վէ գախէլէրէ մուզայիր հարէքէթտէ պուլունան օյուն ճուլարա պըլէտէն նազարըլլա պագըլլպ վէ պալօ օյունու պըզըքնըլարը

ՊԵԶԻԿ ՕՅՈՒՆՈՒ

Գարնավալ վէ եախօտ Բարեկենդան տա ուշտուկիթտի վէ Մեծ պահքա կիրտիք . պու հալտէ պալոլարըն գաբուլարը գաբանտը, ըաքս իտէնէրին եախօտ հավէսլիլէրին աեագլարը ըահամթլանտը, սուարէլէր գըսմէն խիթամ պուլտու, գարնավալտա պիլա հիսապ «Վուր բաթլասըն» իտէնլիրին Փօլը մէյտանա ըլգտը, վէ տիւյնլիրի Առաջին պասկա գալան նըշանը գըլլարըն պօյնու պիւքիւլիւգալը, Բարեկենդան հասէպիյլէ պիր թագըմ զայիտ մասարիփլէրտէն հէնուղ գուրթուլմուշ օլան էլլ պարք վէ մասարիփ սահիպլէրի, Մեծ պահքեանի Փասուլեա, նօհուտ, գէյթին, ճէվիզ վէ սայիր մեսարիփլէրին (էթ պահալը օլուղուղունտան հա՞) թէտարիփեաթընա տալտը, վէլ հասըլ հէր քէս իշի վէ կիւծիւ իլէ ուղրաշմայա պաշլարը իսէ տէ, եինէ օյուն մասալարը էօթէ պէրի աշըգ տուրուպ, քեազըլ օյունլարընա տէվամ օլունմագտա տըր :

Լաքին շուրասը վար քի, քեազըտ օյունլարը, թէրթիպ օլունան պալօլար միսլիլու հէր սէնէ բրօկրամ վէ ըէնկ տէյիշթիլմէք աաէթի մէճպուրիյէթինտէ օլմայըպ, հէր ան վէ հէր մահալտէ պիր գայիտէ վէ պիր նիզամ տաիրէսինտէ տէվամ օլունուր : Մէսէլա .

Լասդնէտէ քեազըտ աշան, վազ էժմիշ օլտուղու սէրմայէնին իւչ միսլինի գաղանամատըգդա, ճէմ օլան բարայը քէնտինէ հասր վէ քեազըլարընա պըրագամազ :

Վէն-թէ-եօնտէ քեազըտ տազըտան, եկկիրմի պիր կէօսութէրէնին վազ էթմիշ օլտուղու բարանըն իքի միսլի էօտէտիքտէն մատտա . քեազըլարը պըրագմայա մէճպուր տըր :

Պագարատա՝ էկալիթէյէ թէսատիւֆ օլունտուգտա, քեազըլարըն տէյիշիլմէսի մէճպուրի տիր :

ԱՎՐՈԲՇՆԸՆ ՀԵՐ ՆԵՎ
ԵՌԵՆԼՈՒ ԳՈՒՄԾՈՇԼԱՐԸ

ՄԱՐՏԻԿԳՐԻԳՈՐԵԱՆ

151 ՍԹԱՆՊՈԼ ԳԱԼԲԱԳՃԵՐԸՐ ՊԱՇԸ 151

Մէջ զիւր ալիք քերենուտա Ավորանին սօն մօտալուը ընտան հեր նեվ սիրան վէ եռունու գումանը արքաքի, թշու պէտ, քայլեր ափօղ, վիշոն, օթօման, ոչքանանթին, արնիւր, չահոգ, թըրիքօ հէր ճինս ալս գըւար Փանէլալար, չալ բէնի գաստուր, իփէքի շալ Փանէլալար, սօն մօտա ֆիստանիը գլուր, կարնիլի վէ կարնիլով տիւզ գումանը, կարնիլիք գատիփէր, ևար վէ պօհծ շալլար վէ սափրէ կերէք թօփ վէ կերէք արշոն իլէ սաթըլադաս օլուգ, թէր ֆէ բազպէթ պուենուրան զէվափը քիւրամ էման էմթիանըն նէփասէթ ու զարափէմինտէն վէ հէմտէ ֆիեաթյարըն էն վէնիյէթինտէն ֆէլ էլատէ մէմնուն ու լաճադլարը իլան օլունուր :

Սպր Մամուլն սահիպ իմթիեազը Այլազեան էֆէնտի, Գալութատա, Բէնչէնպին-Պազարընտա, իբսի խտ-

նընտա պիր մաղազա քիւշատիլէ նէփիս զէյժին ետուր, վէ լէզիզ շարապ վէ մաս ափու վէ էն ալէս ճինսինտէն տէ սապուն վ քէզալիք էնվայի նէփիս զօնեաք ար վէ համթա ֆօ ժ Սալամօն զօնեաղը տախի կէմթիրիմէթ է պուլունտուղուն տան էկմուն ումացլը արզու խոչն զաթլարըն թէշրիփ էրի իմթար վէ տափէթ օլունուր :

Պօզտ ատառընըն պիր սէնէլիքտէն երեկիր ի սէնէլիկէ գատար էսկի շարապլար իլէ : Գըպրըն տախի զումանտարիս թէսամիչ օլունան շարապլար պուլունտուղուն տան, լիւզումս պուլունան զաթլարըն մահիւմէթ ումագ նզրէ, իլան օլունուր :

ՔՕՔ ՔԻՌՄԻՒԻՐԻՒ ՏԵՓՈՍՈՒԻ

Մէզքիւր տէփօնուն սահիպի, Յովէլ կ Կարինեան, պու տէփա խորէլի վէ օճաչ իշուն զաեւէթ տաեանըլլը քօք քէսմիրի կէմթիրիմէթ չ օնոպ, Ֆնատ զլլապաք Քէրէս թէսի սօգաղընտա, 14 նումէրուու տիւք քեանտա, զաեւէթ էնզ ն Գիւաթլու ֆիրու իթ իթմէքտէ օլուուզնը վէ արգու իտէնէր իշուն ալեա ճինսան, մանկալ քէսմիրի տարի պուլունտուղընը րազու մլու էնափիէ խոս սէնէն իլան ու պիւն խուր :

ՏՊԱԿՐՈՒԹԻՒԻՆ
Ն Ծ Ա Ն Պ Ե Ր Պ Ե Ռ Ե Ա Ն

ՃԱՆՖԵՍԴԻ ԱԿԵՏԻՍ ՊԵՑԼԵՐԵԱՆ

ՍԹԱՆՊՈԼԸ ԶԱՐՇՈՒԻ ՔԷՊԻՐՏԷ ՍԱՆՏԱԼ ՊէՏԵՍԹԻՆ ՊՈԳԱՋԸ Ն0. 7

Իշպու մաղազատա սիեան վէ բէնկի ֆիսթանլըդ, ճէնէլ իշին իրէքլի զուշալըն էն էյի վէ կիւզէ ճինսլերի, կրօն Փայլ Փրանսէ, արմիւր մէրվյազ, սաթէն, լիօն, բէնկի աթլազ, մանթօլուզ չէչքի գտափփէ, կարնիլիք չըպ ագլու գտափփէ, գու էլի ֆիսթանլըդ, վէ իրէքլ կրընատին գտափփէլու պուլունտունտան, միւրանաթ իտէճէք քեափփէյի բազպէթլու մրւշիւրիէրն իերէք էմթանիըն նէփասէթ վէ զարափէթի, վէ հէրէք ֆիեաթլուրըն էնվէնիթինէ խաշնուտ օլաճագլարը պէսան օլունուր :

Ի Լ Ա Ն

 Գալաթատա Թիւնէլի վէ Շթայն մաղազալարըն եանընտաքի Մէրթա պանի սօգաղընտա քեանին 17 նումէրուու մաղազանըն սահիպի Անտօն Տէրփիշ էֆէնտի, պուտէփա եըլ պաշը օլմագ միւնասիպէթիյլէ Բարիկ վէ Լոնտրանըն միւթէպէր Փապրիքալարընըն էն նէ ֆիս վէ էն թազէ մալի բէնի ճէլապ վէ թէտարիք իթմիշ օլտուղունտան, կէրէք թօրտան վէ կէրէք բարչա բարչա սապուն վէ լէվանթա վէ էմսալի սաթըն ալմագ արզուսընտա պուլունան զէվաթ իլէ միւշթէրիէրինին քէմափիսապըդ թէշրիփէ բազպէթ պուեն եուրամալարընը ըէնա վէ քէնչի մէթինտէ ֆիրուխի օլունուր : Քէզալիք մէոքիւր տիւքեանլարտա մուայէնէի թըպափի տախի իմրա օլունուր, պունա մախսուս օտաղար վար տէր կէճէրէ աշըգ տըր Զէյլ ։ Պիլմի իլէ էնզա վէ էմթանիրզըն էն ալ ս ճինստէն օլտունուր վէ բէքէն էնզէն ֆիյաթլա սաթրուղընը Տօղթօր էֆէնտիէրէ վէ բազպէթլու էնալիյէ իլան ու պէյան խուրիզ :

ԱՆՏՈՆ ՏԷՐՎԻՇ

ՏԵՊ ՊՕ

ՍԹԱՆՊՈԼ ԵԿՆԻ ՃԱՄԻՏԵ

ՄԲԻՉԱՐ ՏԻՒՔԵԱՆԼԱՐԸ

ՍԹԱՆՊՈԼ Քէօբրիւ գարշընտա — 77

ՊէՅՈՂԼՈՒՆՏԱ Տօղրու օլտա — 168

ՔԻԿԻՉԱՐ ԱՆՊԻՐԱՆ

Մէզքիւր էնզալտանէ վէ բէչար աիքքեանլարընտա միւթէտու իս վէ էնփայի թէրքիտաթը բիմեէլիյէ վէ էնզա վէ մաւալէ ճաթ վէ ալէս թէ ճէրրահիյէ, վէ լէ ս ճինս լասթիք իլէ չէլիքտէն մատանու ալութ ու էտէվաթ, վէ կիսէտէր ուսուլինտէ պազլար, վէ ֆրանսորդ վէ ինկի միջ էճզալարը, ուղփաթ ունուն էն ալէտ ճինսի, եէրի վէ էճնէպի մատէն սոււրոր, ֆոթու բազպէլար իշին թէրքիտաթը բիմեէլիյէ, Պ րտօ շարա գլուրը, գոնեաքլար, էնփայի իշկիէր, գ օգու լու սապունլար, նէ ֆիս բաւտրա, ո աղ Գոլոներ, սաշ սուլարը, տիւզիինլիքէր, վէ ըն բէչարլար իլէ քիմեախսանէլէրէ մախսուս ճամ գտալուր վէ ալաթ ու էտէվաթ մէվճուս օլուս, թօրտան վէ բէրտքէնտէ ֆիրուխի օլունուր : Քէզալիք մէոքիւր տիւքեանլարտա մուայէնէի թըպափի տախի իմրա օլունուր, պունա մախսուս օտաղար վար տէր կէճէրէ աշըգ տըր Զէյլ ։ Պիլմի իլէ էնզա վէ էմթանիրզըն էն ալ ս ճինստէն օլտունուր վէ բէքէն էնզէն ֆիյաթլա սաթրուղընը Տօղթօր էֆէնտիէրէ վէ բազպէթլու էնալիյէ իլան ու պէյան խուրիզ :